

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

632-3
P - 14

04 AUG 2010

29 AUG 2011

(Արտասում Հ.Ռ թ Հ. Կառավարութիւն Գրաւական Տեղեկագիր Ա-ից)

Թ. ՔԱԼԱՆԹԱՐՅԱՆ

ԲԱՄԲԱԿԵՆԻ ՅԵՐԿՈՒ ՆԱՐ ԲԱԿՏԵՐԻՈԶՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

1924 թվականի վեպեացին շրջանում Հայուստանում բամբակենու վրա նկատվեցին յերկու նոր բակաերթազներ, մեկը մատղաշ ծիրերի արմատների վրա, խոկ մյուսը արգեն զարդացուծ, ձագիկներով և կողուղներով ծածկված թփերի վրա:

Հիմանգություններից մասնաւող յերկրորդը վերջանում է վարակված բույսերի չորսնալով, այնպես վոր, այդ հիմանգությունների տարածվելու դեպքում բամբակապարձությունը կարող է մեծ փառներ կրել:

27807

ԱԿ 3608

I. ԵՒԼԵՐԻ ԲԱԿՏԵՐԻՈԶԸ

(աւօտուելի գրախա)

Այս հիմանգությունը յերեսն յեկան 1924 թ. մայիսին և բակականին արագ կերպով տարածվեց մասնաւող եջմիածնի, Դամարլույի և Յերմանի շրջաններում, վարտկ վարոշ դաշտերի ՅՇ տակուը վարակված եր Բայց վորովհետեւ Հայուստանում բամբակը շատ խիտ են ցանում և առա ամառա ընթացքում ավելար թփերը հանում և այլպիսավ դաշտերը նոս րուցնում, այդ հիմանգությունը 1924 թ. տառաձին մաս հացնել չկար զայտագ, թե եջմիածնի շրջանում վորոշ դաշտեր բամբակներին տուժեցին, մա նովանդ նոր ցանվածները: Առաջ 1925 թ. մայիսի վերջին այս հիման գությունը նորից յերեսն յեկան և այս անպատ արգեն ավելի մեծ չափերով, բան թե ոնցյալ տարին Ար, Հայրածբակելուի Յերեսնի սերմառուծարա նում անցյալ տարի այս հիմանգությունը բոլորովին չեր նկատվում, մինչ զիս այս տարի բակականին լայն չափերով վարակված եր, բայց վետոր սույնուն անհետանի մնաց:

Հիմանգության նկառագիրը, Հիմանդ բույսերը սկզբնական շրջանում աչքի յեն ընկնում իրենց լուուլ կազմվածքով և կախ ընկած տեղեներով, վա

Համբակենու չերեւ նոր բակտերիոզներ Հայաստանում Պ. Քալանքարշանի

Հայաստանի Ս. Խ. Հ. Փես. Համալսարանի գիտական տեղեկագիր

րոնք հետզհետե թառամում ևն առանց զույնը փոխելու և մի քանի որից հետո
մեծ մասամբ բոլորովին չորանում: Հիվանդ բույսերի արմատները տրմա-
տավզի մաս սովորականից մի փոքր ավելի հաստ են լինում (վաչ լուսի
վրա), արմատը լինում է չոր, մաշկը փիրուն և ու զույնով:

Հիվանդությունը յուր արարքին տեսքով հիշեցնում է բամբուկի
աներակենու կոչված հիվանդությունը, վոր առաջանում է Glomerella gossypii *)-ի միջոցով: Բայց մանրամասն միկրոսկոպիական տառամսությունը
սունկի թելիկների (Mycel) վաչ մի հետք յերեան չի բերում, այլ ընդ-
հակառակը, արգեն կիսաքայքայված մաշկի ըջիչները լիքն են բականերիա-
ներով և այզպիսի հիվանդ արմատներից պատրաստած պրեպարատներում
նկատվում են անհամար արագործն շարժվող բականերիաներ:

Վորովհետե բամբակի մշակությունը Հայաստանում վերջին տարինե-
րի անցուզարձի հետևանքով բոլորովին վաչնչացել եր և նրա մշակություն
վերականգնումը միայն 1922 թվականից է սկսվում, և գրականություն
մեջ Հայաստանի բամբակի հիվանդությունների մասին վաչ մի տեղե-
կություն չկա, ինձ չհաջողվեց վորոշել թե այդ հիվանդությունը 1924 թ.
առաջին անգամ է յերեան դալիս, թե առաջ ել և զոյլություն ունեցել,
թե ըստ բամբակացանների տեղեկության՝ հին ժամանակները նման
հիվանդություն չեր նկատվել:

Հիվանդություն առաջացնող բականերիաները մեկուսացնելու և նըստ-
ցից մաքուր կուլտուրա ստանուլու համար հիվանդ արմատները 95 տակոս
ալկոհոլով լվանալուց հետո ստերիլ ապակյա սանդի մեջ ջարպեցի և ստոց-
ված շփոթից մի փոքր ցանցի մասնի ազար-ազարի մեջ Պետրի անոթ-
ներում: 2-3 որից հետո 20°C տակ Պետրի անոթներում աճեցին բազմա-
թիվ կորոնիաներ, վորոնց մեծ մասը զեղին և փոքր մասը կանաչ զոյլու
ունիին: Այդ կորոնիաներից բազմաթիվ շատմներ մեկուսացնելուց և մաքուր
կուլտուրաներ պատրաստելուց հետո, զբանցով տառաջ բույսերի վարուկման
փորձեր արի:

Փորձերի համար զործ աճեցի Հայաստանում մշակուղ բամբակի հետե-
յուլ տեսակները. ա) կինդ, բ) նավորակից և զ) նուսաներ (վերջին յեր-
կատ տեսակի սերմերը անցյալ տարի առաջին անգամ ստացված էլին թուր-
քաստանից): Սերմերի մի մասը ստերիլ եր, մյուսը՝ վաչ (ստերիլիզացիան
կատարված եր 1 տոկոս բրածի ջրով):

Յերեք շաբաթվան ծիլերի վարակումը կատարված եր թե արմատավզի
վիրավորելով և վերքի մեջ բականերիաներ մացնելով և թե առանց բույսը
վիրավորելու, հողը վարակելով մաշճի կուլտուրայով: Յուրաքանչյուր փոր-
ձի համար վերցրված եր վիզ բույս կազի անոթներում:

Յերեք շաբաթվան հետո վարակված բույսերի մի խոշոր մասը հիվան-
դացավ, իսկ ստուգման համար չվարակված բույսերը լուսորն ել մնացին
առողջ:

*) W. W. Gilbert: Cotton diseases and their control.

Պակտ.	Վարուր	Կ Ի Ն Գ		Նավրոցիի		Մուսակա	
		Վառ	Սակերի	Վառ	Սակերի	Վառ	Սակերի
Բակտ. № 1	Վարուր	-	-	-	-	-	-
	Հողը	-	-	-	-	-	-
Բակտ. № 2	Վարուր	+	+	+	+	+	+
	Հողը	+	+	+	+	+	+
Բակտ. № 4 (Bact. fluores- cence)	Վարուր	-	-	-	-	-	-
	Հողը	-	-	-	-	-	-
Բակտ. № 5	Վարուր	+	+	+	+	+	+
	Հողը	+	+	+	+	+	+
Բակտ. № 6	Վարուր	+	+	+	+	+	+
	Հողը	+	+	+	+	+	+
Բակտ. № 7	Վարուր	-	-	-	-	-	-
	Հողը	-	-	-	-	-	-
Բակտ. № 9	Վարուր	+	+	+	+	+	+
	Հողը	+	+	+	+	+	+

Վերը բերված տախտակից յերեսում է, վոր չիվանդացան միմիայն այն
բույսերը, վորոնք վարակված ելին կանաչ բականերիաներով (Bact. fluores-
cence) և № 1 և 7 գեղին բականերիաներով, ուրիշ խոսքով այդ բականերիա-
ները սովորական սապրոֆիտներ են, ուստի և նրանց վրա այլիս վաչ մի
աշազրություն չգարձավից:

Մյուս չորս գեղին կորոնիաներով աճող բականերիաներով վարակված
բույսերը համարյա բույսը ել հիվանդացան և այն ել թե անմիջապես վա-
րակվածները (վիրավորման միջոցով) և թե այն բույսերը վորոնց տակի
հողն եր վարակված:

Այս փորձերից պարզվեց, վոր համար սերմերի օտերի վացիան հետե-
գոնքների վրա վաչ մի աղղեցություն չունեցավ, այլուրին հիվանդացան
համարական թե ստերիլիզացիայի յենթարկված և թե չենթարկված սեր-
մերից ծած բույսերը: Յերկրորդ ծիլերի վերավորեալ նույնպես վաչ մի
աշազրություն չունի, վորովհետե հիվանդացան և թե վիրավորած և թե
չվիրավորած բույսերը:

Ի՞նչ վերաբերում է ըստմակի տեսակներին, այսուղ աչքի յեն բնկնում համեմատաբար մեծ տարբերություններ։ Մինչզեռ կինոը ամրոգջովին վարսկվում է, Նավոցկից տեսակից վարսկվում է միտյն 50 տոկոսը, իսկ Ռուսականից 30 տոկոսը։

Հիմանդրություն առաջացնող բոլոր չարա բականքիաներն եւ պատկանում են միենույն տհամկին, վորը հասելու մորֆոլոգիան և փիզիոլոգիան համակարգություններն ունի:

Զեզը չեք մեծություններ, կորած ձաղիկներ, կլոր ձայրերով՝ $1.25 - 2.5$
միկրոն յերկար և $0.5 - 0.7$ միկրոն լայն:

Հարթվում ե բազմաթիվ, պհատիարիկ պասավորված մարակնեռութ:

‘Ներկվում ե լոյսը սովորական ներկեցով, Գրամու չի ներկվում:

Սպասեր չի առաջացնում:

Սառցեփ մելատինի վրա (Պիտորիի անսթարում) Յ որից հետո 20°C .
1- 1.5 մմ մեծությամբ, կը որ բաց գեղնագույն, մի քիչ բարձր կորոնիանիր հարթ յաղրելով. մելատինի խորքի կորոնիանիրը 0.5 մմ, սպիտակ գորշագույն: **Միելոսակապի սակ,** կը որ գորշագույն, անթափանցիկ կորոնիանիր, վարոնց յնպերքի մասն ավելի մուգ գույն ունի, խորքի կորոնիանիրը ավելի թափանցիկ յեն քան թե մակերեսը յիմնը, գույնը դեղնագույն: **Մի քանի որից հետո** կորոնիանիրի գույնը բայց պիտի դեղնում է:

Մասցրի մելատին (փորձանոթի մեջ) 24 ժամից հետո 200C, սպի-
տակ զորշագույշն, բավականին մեծ կոլոնիա մելատինի սյունի վրա,
բակտերիաները աճում են նույն պարական զծի ամբողջ յարկարարվածու-
թելատինի ներքեխ մասում զաղի բարիկաները 10-12 որից հետո մելա-
տինն ակտում է զանգազ կերպով լուծվել բակտերիաները ինտենսիվ դրվին
գույն են ստանում:

Սասարդի ազար-ազար (*Պետքիկ անոթի մեջ*) սպիտակի կլոր կոլոնիա-ներ, փայլուն մակերեսով լինով, շրջապատված գորշագույն սպակով: Խորքի կոլոնիաները ավելի փոքր են, կլոր, գորշ-սպիտակագույն: **Միկրոսկոպի տակ**, կլոր կոլոնիաներ, անթափանցիկ մուգ կենարանով, նուրբ հատիկացին սպառութառութիւն:

Սահմանադրություն (փորձանոթում, թեք մակարդակի վրա). 24 ժամից հետո 20°C ջարակման գծի ամրությունը լրակարանից բակտերիաները աճում են զորշագույն սպիսակ զույնության վարք պղարք և լորձանման բակտերիաների մասան հոսում և դեպի ցած. Մի քանի որից հետո զույնը դիպում է:

Կար. 14 որից հետո կտօթը մակարդպուռ և ուղանդադ կերպով սպազ-
առնելոցացի յնիփարկրկում:

Կարտոֆիլի վեց տօնում և բավականին արագ և մուգ զեղին զույհով:

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊՐԵՄԻՈՒՄ

Գագ տուածացնում և խռղողի շաքարից, յեղեկնաշաքարից և մաննիսից: Գագ չի տուածացնում կաթնաշաքարից և զիլցիրինից:

Ինչպիս յերեսում և վերը բերված համառուս նկարագրությունից, այս բակտերիաները պատկանումեն Burri-ի և Duggeli-ի նկարագրած Bact. herbicola aureum-ի դրամպատճեն, վարոնք՝ ըստ այդ նեղինակների շատ տարածված են բույսերի սերմերի և ծիլերի վրա։ Այս բակտերիան շատ մոտ է նույն սպամիզորի պարագիս Phytobacter lycopersicum Groenewegen-ին, բայց այնքան և տարրերինը թե մեկից և թե մյուսից, վար պետք և զիտել վարպետ առանձին տառակ, ուստի նրան արվում է Bacterium erivanense n. sp. անունը։

Бакт. ериванense-ն, ամենայն հավանականությամբ՝ պատկանում է արյալես կոչված թույլ սրբանիզմերի պարագաների շարքին (Schwächeparasit) և սովորաբար բամբակի ծիլերի վրա ապրում է վորովս սապրոֆիլա: Յեթի ինչ ինչ պատճառով բամբակը թույլ և լինում կամ վատ և աճում, այդ զեղպքում բակակերխաները փոխում են խմենց կենցաղի ձևը և վարակելով նրանց հիվանդացնում: Սյա վերջին յինթաղրությունը տալացացվում է բամբակի ցանքաների այս 1925 թ. զբարթյումը: Բանն այն է, զոր թե անցյալ տարի և թե այս տարի բամբակի սերմերը լավ տեսակի չելին (անցյալ տարվա սերմերը թուրքեատանից ելին սատացվել է իսկ այս տարվանը մասամբ) մեր զործարաններից և մասամբ ևլ Քանձուկից, և զբարթյան անցյալ տարվա բամբակի սերմերը լավ տեսակի չելին, 1000 հատի քաշը հավասար եր 75—80 զրամմի, իսկ ծլունակությունը 50—70 %, ուստի այս տարվա ծիլերն ես թույլ ելին և հեշտությամբ վարակվեցին այդ սապրոֆիլ կյանք վարող բակակերխանով. իրոք 1925 թ. բամբակները ավելի մեծ չափերով ելին վարակվել քան 1924 թ.:

Այստեղից եկ բզիսում են այս հիվանդության զեմ կովելու միջոցները, վարի տառջին և զլխավոր պայմանը լավորակ սերմեր ցանելու և, ապա հոգը լավ մշակելու ու բույսերը լավ խնամելու: Կովելու ուրիշ միջոցներ չկան, վորովհետի այդ բակտերիաները ապրում են հոգում, բույսերի ծիլերի վրա և ակտիվ կերպով վարակում են բույսերը, որին նրանց զեմ հաջող կովելու համար ակար և մշակել աժամ:

II. ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՇՈՒՐԻ ԲԱԿՏԵՐԻՈԶ

Այս հիմնողաթյան տուածին տնօպամ պատճեցի 1924 թ. ոգոստոսի վերջին Դամարլոյի շրջանում, վորտեկ վորոշ դաշտիքութ արդեն բավականին տարածված եր, մանափառող Բեյութ-Վեդիի մոտի զյուղիքում: Նույն թվի սեպտեմբերի սկզբներին դիտեցի այդ հիմնողությունը նույն Դուրգասպուտու շրջանում, վորտեկ ավելի քիչ եր տարածված, բայց թե տուածին շրջանում: 1925 թ. այս հիմնողաթյունը արդեն շատ ավելի մեծ չափեր և բնույնիւ և սրան կարելի և հանդիպել համարյա տեսն տեղ, զիսավորապես խոնավ հոգերում և այնպիսի տեղերում, վորտեկ բամբակներ շատ են ջրվում:

Հիվանդութան Եկարագիրը. ինչպէս վերն ասացի, այս հիվանդությամբ վարակվում են ուժեղ ծաղկիներով և կնողուզներով ծածկված թփերը, վորոնք անպայման չորանում են: Հիվանդությունը կայանում է նրանում, վոր բամբակի տերենի բի ջղերի մեջ գանգող մասերը զեղնում են և մի քանի որից հետո սկսում են չորանալ, վորի հետեանքով տերեն մասամբ կծկվում է: 10—15 որվա ընթացքում բոլոր տերեները չորանում են և թափառ ու թուփը չորանում է:

Հիվանդ բույսերը մանրամասն դիտելու ժամանակ վոչ ցողունների և վոչ ել արմատների ու կնողուզների վրա վոչ մի վերք կամ այլ փոփոխություն չի նկատվում:

Ցողունը մեջտեղից կտրելու դեպքում միայն կտրելի յի տեսնելը վոր ջրառար անօթները գորշագույն ու աեսք ունեն և այդ փոփոխությունը սկսվում է ցողունի միջնուկից և հետզհետ տարածվում է դեպի զրաբի մասինքը մինչև կեզե. կեզեր ինքը վոչ մի փոփոխության չենթարկվում: Անոթների այդ սկսությունը սկսվում է արմատավզի մասերքը և հետզհետ տարածվում է թե զեղի ցողունը և թե զեղի արմատները և հասնում է մինչև գագաթը, անցնելով նաև բոլոր ձյուղերին: Միմիւյն տերեների կոթերի առնթներն են մնում անփոփոխ:

Ածելիով պատրաստած պրեպարատների միկրոսկոպիական քննությունը ցույց է տալիս բջիջների մեջ բակտերիաների նման մարմիններ, վորոնք սպայն բոլորովին անշարժ են: Սանկերի թերեներ (mycel) բարորովին չեն նկատվում:

Թե ցողուններից և թե արմատներից առեպտիկ համար կտրեները սպերի ջրում սանդի մեջ ջարգելուց հետո մաշըրի ագար-ագարի վրա մի քանի անգամ աերոր և անաերոր պայմաններում ցանիլու փորձերը մնացին անհամար վարիանություն չափում չեն:

Միաժամանակ պատրաստեցի կարտոֆիլի ագար-ագար բատ Տoubenhaus*)-ի և Պետրի անօթներում ցանեցի սրտ վրա: 5 որից հետո այսուղ բուսան բազմաթիվ կոլոնիաներ, վորոնք ըստ յերեսութիւն միենույն տեսակին ելին պատկանում, այսինքն մաքոր կուլտուրա յեր: Այս փորձը կրը կնվից մի քանի անգամ տարբեր վայրերից վերցրված հիվանդ բույսերի հետ և միշտ միենույն հետեանքով:

Այսուղից մեկուսացրի 7 շառամմ, վորոնց միկրոսկոպիական և փիզիո-

*) 500 գր. մարրած կարտոֆիլը մանրացնում են յիվ 500 խոր. սանտ. զրի մեջ տարացնում են 70°C տակ մի ժամ: Բամում են բաթանի միջով յիվ ծավալով հացնում նորից 500 խոր. սանտ. 15 գր. ագար-ագարը լուծում են 500 խոր. սանտ. զրի մեջ: Յերկու նյութերը խառնում միմյանց, ավելացնում յերեւ ձվի սպիտակոց յիվ տարացնում ավտոկրավում 2—3 ժամ, բամել բամբակի միջով: Տես Delaware College, Agricultural Experiment. station Bulletin 91.

լոգիական ուսումնառիությունը ցույց տվեց, վոր նրանք իրոք լուրսն եւ մի տեսակի յին պատկանում:

Վորովհետեւ այդ ժամանակ արդեն վեղեացացին ըրջանը անցել եր, ուստի անհնար եր առողջ բույսերի վարակման փորձեր կատարելլը:

Այն հանգամանքը, վոր ուսումնասիրված բոլոր թփերից մեկուսացված և միենույն բակտերիան, ցույց է տալիս, վոր հիվանդություն պատճառը հենց այդ բակտերիան է:

Նույն են ցույց տալիս նաև բամբակաբույժների գիտողությունները, ըստ վարում այդ հիվանդությունը վազուց և նկատվում Հայաստանում, բայց նա առաջ շատ քիչ եր պատճառը և ապա հետզհետեւ արածվելով այժմ արդին բակտերիանին լուսը չափեր և ընդունել:

Վոր հիվանդությունը բակտերիաներից և առաջանում և վոչ թե հազարին ու կլիմայական անհպատ սպայմանների շնորհիվ (ինչպիս այդ ընդունում է Sorauer-ը բամբակի հիվանդություններից շատերի համար), յերեսում և նախ նրա տարածվելու ձեից և առաջ նրանից, վոր այս հիվանդությունը վարակվում են վոչ միայն թույլ բույսերը, այլ նաև զիսավորագիս ուժեց և լավ զարգացած թփերը, յերբեմն հիվանդ բույսերի վրա պատճառը և մինչև 60—80 կնուգներ:

Վարակման վարձերը կատարվում են սույն 1925 թ. վեղեացացին ըրջանում, վորի ժամանակ կամարդի նախ վարակման հանուպարհները և ուրիշն կարելի կլինի հիվանդության գեմ կույնություն մշակելու մասին մասձել:

Մեկուսացրած բակտերիան ցույց է տալիս նետեյու մարֆուզիական և փիզիուպիական համելությունները:

Զեքը չեվ մեծությունը, կտրճ ձաղիկներ, կլոր ձայլիքներ 0.8—2.0 միլիմետ միջին հաշվով 1.5 միլիմուն յերկար և 0.5 միլիմուն լայն, բջիջները սպիրալը ջուխտ ջուխտ են լինում:

Շարժվում ե մի մարակիով:

Սպորներ չի առաջացնում:

Ներկվում ե սպորտական ներկերով: Բջիջների մեջ նրանց զարգացման բարը ըրջաններում միշտ նկատվում է մի չներկված վակուում: Գրամական չի ներկվում:

Կարտոֆիլի ագար-ագար (Պետրի անօթների մեջ) զորշ-սոլիտակագույն, վորունք, ջրալի կոլոնիաներ 0.5—2.0 միլ արածալունիք: Կուլտուրայի հանաւուր ժամանակ կոլոնիայի կենարունը մի քիչ բարձրանում է և բաժանվում է շրջապատից մի փոքրիկ փասիկով: Կենարունը ժամանակի ընթացքում զանում և շագանակագույն: Անու և շատ զանուազ: Միկրոսկոպի տակ շագանակագույն, նուրբ հատիկային սարուկատուրայով, կենարունը բարձրացած և թափանցիկ և անթափանցիկ մասերից, վորոնք զանուազաված և թափանցիկ ողակ, վորից հետո զալիս և մի անթափանցիկ ողակ: Խորքի կոլոնիաներ

բաց շաղանակապույն, նուրբ հատիկային սորուկուրայով և անկանուն յեղբերով:

Կարտոֆիլի ազար-ազար (փորձանոթում թեք մակարովակի վրա). բակտերիաները աճում են սպիտակ գույնով վարակման զծի ամրող յերկարությունը կարտոված և բաց գույնի յեղբերով: Կոնդենսացիոն ջուրը ծածկված և մաշկով և ունի սպիտակ սպունդային նուավածք:

Սկզբում բակտերիաները մասշրի օճառառու միջավայրում չելին աճում, բայց 4 ամին կարտոֆիլի ազար-ազարի վրա տաղրելոց հետո սկսցին աճել նաև մասջրի վրա, սկզբում զանգազ, իսկ հետո նույնութեա արագությունը, ինչպես կարտոֆիլի ազար-ազարի վրա:

1925 թի հունվարին մասջրի սննդառու միջավայրում ցույց ելին տալիս համեյալ հատկությունները:

Պատցրի ժելատին (Գետրիի անոթներում, մանր (մատավորակո 0.3 սմ) կլոր, սպիտակ, գորշազույն կոլոնիաներ, փայլուն, բարձրացած: Խորշի կոլոնիաները ավելի փոքր են, քան թե մակերեսույթինը, գույնը գորշազույն: Միկրոսկոպի տակ, կլոր, մուգ շաղանակապույն, նուրբ հատիկային սորուկուրայով և հարթ յեղբերով: Խորշի կոլոնիաները նույն ձեի, միքիչ ավելի բաց գույնով: Հատակի կոլոնիաները բոլորովին բաց գույնով և թափանցիկ, յեղբերը կարտոված, ձվածե և կոսիտ սորուկուրայով:

Պատցրի ժելատին (փորձանոթում) Հազիք նշմարելի աճեցողություն վարակման զծի յերկարությամբ, ժելատինի վրա քարոցի զլիի մեծությամբ կալոնխո, սպիտակ, գորշազույն գույնով: Յերկու ամսավա ընթացքում ժելատինը վոչ մի փոփոխության չի յենթարկվում:

Պատցրի ազար ազար (Գետրիի անոթներում) մանր, կլոր գորշազույն սպիտակ կոլոնիաներ. կենարանը բաժանվում է շրջարատից բաց գույնի շերտով: Խորշի կոլոնիաները վասպածե, սպիտակապույն: Միկրոսկոպի տակ շաղանակապույն նուրբ հատիկային սորուկուրայով, թափանցիկ կոլոնիաները: Խորշի կոլոնիաները նույն են մակերեսույթի կոլոնիաներին, բայց ավելի բաց գույն աւնեն և թափանցիկ են:

Պատցրի ազար-ազար (փորձանոթի մեջ թեք մակարովակի վրա). թափանցիկ, նեղ թաղանթ վարակման զծի յերկարությամբ, գույնը բաց գորշազույն, յեղբերը նուրբ կարտովածքներով, կոնդենսացիոն ջրի մեջ սորուկուրայով:

Պատցուր (Յուլլո): Յերեք սրբց հետո մասջուրը պղպարվում է և ձանձիվում և սպիտակ թաղանթավ, վար կարփամ է և լուսում մասջրի մեջ ու նրանում տակը: Երբից հետո սպիտակ սպունդային նուավածքը, մասջուրը նուրից պարու:

Կարտոֆիլ (Յուլլո): Յերեք սրբց հետո մասջուրը պղպարվում է և ձանձիվում և սպիտակ թաղանթավին պեղպանիզացիայի յենթարկվում ու դանաւում շինուալան հեղուկ, սպիտակ սպիտակ նուավածքը: 6 շաբաթից հետո ամրող հեղուկը պնդանում է: Անակցիան հիմքային ե:

Կարտոֆիլի վրա շատ վատ ե աճում, գույնը մուգ շաղանակագույն: Կարտոֆիլի գույնը չի փոխվում:

Ինգու առաջացնում է:

Կիցաւաները գեղուկցիայի չի յենթարկում:

Գագ չի առաջացնում խաղողի շաքարից, կաթնաշաքարից, յեղեղնաշաքարից, մաննիտից և զիցերինից:

Վորովհետեւ այս բակտերիան չի կարելի նույնացնել վորեկ հայանի բակտերիայի հետ՝ սրան անվանում եմ Bacterium Löhni n. sp.

Հ. ԿԱԼԱՆՏԱՐՅԱՆ

Два новых бактериоза хлопчатника в Армении.

Автор описывает два новых бактериоза хлопчатника, обнаруженных им на хлопковых плантациях Армении в 1924 и 1925 годах.

Из них один появляется на корнях молодых растений в мае-июне месяцах и разрушает ткани корней на подобие антракноза. Возбудителем данной болезни автор считает выделенную им Bact. erivanense n. sp. с которой им были поставлены опыты заражения здоровых растений с положительным результатом.

Вторая болезнь поражает взрослые, покрытые цветами и коробочками растения и появляется в августе и сентябре месяцах и выражается в засыхании на вид вполне здоровых кустов.

При разрезывании стволов сосудистые пучки оказываются окрашенными в буровато-черный цвет.

Причиной болезни автор считает выделенную им на картофельном агаре Bact. Löhni n. sp., которая находится в больших растениях в виде чистой культуры. Ввиду окончания вегетационного периода в 1924 году опытов заражения здоровых растений поставлено не было.

Դրստ. № 239 թ. Տիրամ 250 Պատ. № 4135
Տպագրական Տրեստի 2-րդ տպարան, Յերևան:

632.3
P-14

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0288435

14869